

عنوان مقاله:

بررسی نقش فاصله قدرت و فردگرایی بر استرس شغلی و دورکاری در دوران کووید ۱۹

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی نوآوری در مدیریت کسب و کار و اقتصاد (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فاطمه محمدی - کارشناسی ارشد، گروه مدیریت بازرگانی واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران

هما درودی - دانشیار گروه مدیریت بازرگانی، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

پیشینه فرهنگی کارمند که غالباً در تحقیقات مدیریت از طریق ارزش های فرهنگی (فاصله قدرت، فردگرایی)، نشان داده می شود، توسط مفروضات افراد تعیین می شود که تحت تاثیر پیشینه فرهنگی آنها قرار دارد و احساسات، تفکر و رفتار آنها را هدایت می کند. به عنوان حالت های مطلوب رفتار در نظر گرفته می شود. از طرفی همه گیری کووید ۱۹ نیاز به دورکاری در محیط های پیچیده کسب و کار و جهانی شدن امروزی مزایای بالقوه برای رفاه کارکنان ایجاد استقلال برای کارکنان، صرفه جویی در هزینه سفر و دفاتر، از جمله عوامل تشدید دورکاری می باشند. به طور خاص، دورکاری می تواند برای برخی از کارکنان با کاهش استرس شغلی آنها از طریق دادن استقلال و انعطاف پذیری بیشتر به آنها و کمک به آنها جهت کاهش زمان رفت و آمد به کار، سودمند باشد. با این وجود، دورکاری می تواند برای رفاه کارکنان غیرسازنده باشد آن هم به خاطر انزوای اجتماعی، خستگی ناشی از به سرعت ترقی کردن و دشواری حفظ تعادل کار-زندگی و در نهایت افزایش استرس شغلی را به همراه دارد. بنابراین این مطالعه نقش زمینه های فرهنگی (فاصله قدرت، فردگرایی) و باورها در مورد دورکاری بر استرس شغلی و دورکاری در دوران کووید ۱۹ را بصورت تئوری مورد بررسی قرار می دهد و ادامه بحث و نتیجه گیری کلی ارائه می گردد.

کلمات کلیدی:

فاصله قدرت و فردگرایی، استرس شغلی، دورکاری در دوران کووید ۱۹

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1498919>

